

از تمامیت ارضی کشور باید با سروجان دفاع کرد!

پارلمان افغانستان تحت ریاست آقای عبدالروف ابراهیمی ، تا کنون دو کار مهم وقابل یادآوری انجام داده که یکی تانید سند موافقتنامه استراتیژیک با امریکا، با وجودسنگ اندازی های بیشمار کشورهای همسایه است، ودوم ، سلب صلاحیت از وزیران دفاع و داخله .

دلایلی که ولسی جرگه افغانستان (روز ۴ اگست/ ۱۵ اسد) وزیران دفاع و داخله را سلب صلاحیت کرد فراوان است و آنچه را برخی از نمایندگان ولسی جرگه مثل: جعفر مهدوی، شکریه بارکزی، زلمی مجددی، صادقی زاده نیلی و سخی مشوانی متذکر شدند، عبارت بوداز: ادامه حملات راکتی پاکستان به ولایت های شرقی و جنوب شرقی کشور ، عدم رعایت قانون اساسی، عدم تامین

امنیت شهروندان کشور، فساد در وزارت های دفاع و داخله، سپردن قراردادها به نزدیکان وزیران یادشده، افزایش ناامنی ها و بی توجهی وزیران دفاع و داخله به آن، گسترش ناامنی ها به ولایات، ادامه ی قتل های زنجیره ای، تعیین افراد بر مبنای قوم، گروه و سمت، حمله ی تروریستان به مقر وزارت دفاع، کشته شدن مشاوران خارجی در وزارت داخله، نفوذ مخالفان مسلح در صفوف ارتش و پولیس ملی، وجود فساد اداری در وزارت خانه های دفاع و داخله، اختلاس در شفاخانه سردار محمد داودخان، عدم توجه به وضعیت سربازان اردو و پولیس، غصب دارایی ها و جای داده های وزارت دفاع، نفوذ شبکه های استخباراتی در وزارت دفاع و مافیایی شدن این وزارت از عمده ترین انتقادات و پرسش های وکیلان بود. البته وزیران مذکور پاسخ های دادند ولی آن پاسخها قناعت نمایندگان مردم را فراهم نکرد و به سلب صلاحیت شان از پست وزارتخانه های دفاع و داخله انجامید.

حملات توپخانه نیروهای سرحدی پاکستان برای دومین سال است که بر ولسوالی های دنگام و اسمار و سرکانی ولایت کنر تکرار میشود. درماه های اپریل و می و جون و جولای و اگست ۲۰۱۲ هزاران راکت و توپ از آنسوی خط دیورند بر ولسوالی های دنگام، اسمار و سرکانی کنرفیر شده است. سخنگوی والی کنر در اخیر جون از شلیک ۸۵۰ گلوله خبر داد که به جراحت تعدادی از مردم محلی و مهاجرت پنجصد خانواده از خانه هایشان انجامیده است. رئیس امنیت ملی به ولسی جرگه در روز اول اگست از فیر ۲۱۰۰ راکت از سوی پاکستان بر ولایات شرقی کشور خبر داد.

در هفته اخیر جون سال ۲۰۱۲ مردم ولسوالی های دنگام و اسمار و سرکانی در ولایت کنر دست به تظاهرات وسیع برضد راکت پرانی های سربازان پاکستانی به داخل افغانستان زدند و بر بی تفاوتی دولتمردان افغانستان و تجاوز اردوی پاکستان اعتراض وانزجار عمیق خود را ابراز کردند و از دولت افغانستان خواهان دفاع از حیات و ممت خود و خانواده های خود شدند. اما نه از دولت ونه از پارلمان افغانستان ونه از وزارت دفاع افغانستان هیچگونه اقدامی مبنی بردفاع از تمامیت ارضی کشور دیده نشد.

بدینسان از دوسال به این طرف ، رسانه های ملی و بین المللی، تلویزیونها و روزنامه ها و مجلات و سایت های انترنتی افغانی پیوسته از حملات راکتی نیروهای سرحدی پاکستان بر ولایات کنر و نورستان و ننگرهار و پکتیکا و زابل افغانستان خیر میدهند، ومسولان سرحدی افغان و والیان ولایات مذکور از تلفات جانی و خسارات مالی به باشندگان این ولایات گزارش داده ومیدهند وانتظار دارند تا وزارت های دفاع و داخله وسایر ارگانه های امنیتی به کمک مردم بشتابند واز حریم سیاسی و تمامیت ارضی کشور به دفاع پردازند ودر برابر تخطی های پاکستان از خود عکس العمل جدی نشان بدهند، اما جناب کرزی حاضر نبود قبول نماید که این راکت پراکنی از سوی پاکستانی هاصورت میگیرد و با بهانه

دپانو شمیره: له ۱ تر ۴

افغان جرمن آنلاين تاسو په درنښت همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادښت: دلپکني د ليکنيزي بني پزوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په څير و لولئ

های گونه گون، بیانیات و گزارش های قوماندان سرحدی افغان و والیان ولایات مورد حملات راکتی را زیرسوال می برد.

ترس و جبن رئیس دولت افغانستان برای موقف گیری در برابر پاکستان، نظامیان پاکستانی را جرئت بخشید تا آنها به داخل کشور پیشروی نمایند و دست به احداث پوستهای سرحدی در داخل خاک کنر و نورستان بزنند، یقین است که گزارش این پیشروی اردوی پاکستان به داخل افغانستان روز مره به اطلاع حامدکرزی به عنوان قوماندان اعلی اردوی افغانستان رسیده است، ولی بازهم این قوماندان جیون یا به سبب ترس فطری یا بعلت حضور مؤثر جواسیس استخبارات نظامی پاکستان (ISI) در اطراف خود، جرئت ابراز یک موقف ملی را در برابر تجاوز پاکستان ندارد و تا کنون خود را چپ گرفته است. ادامه حملات اردوی سرحدی پاکستان بر نورستان و کنر و سایر ولایات کشور سرانجام مجلس سنا را وادار ساخت تا به استجواب از وزیران دفاع و داخله و امنیت ملی بپردازد.

روز اول اگست ۲۰۱۲ لوی درستیر، جنرال شیرمحمد کریمی که همراه با وزیر داخله و معاون اداره امنیت ملی به هدف توضیح حمله های راکتی پاکستان به مجلس سنا فراخوانده شده بود، گفت که نیروهای امنیتی افغان منتظر دستور رئیس جمهور و شورای ملی به هدف پاسخ همانند به تجاوزهای پاکستان هستند.

کریمی گفت که تجاوز پاکستان به خاک افغانستان از مدتها قبل محسوس بوده و از یکسال به این سو با پرتاب راکت ها به ولایت های کنر، نورستان، ننگرهار، پکتیا، پکتیکا و خوست به صورت عملی به خاک افغانستان تجاوز کرده است. بقول کریمی همواره گزارش های این تجاوزات را به شورای امنیت ملی و ریاست جمهوری ارایه کرده اند و در صورتی که رییس جمهور و شورای ملی افغانستان دستور عمل همانند را به نیروهای امنیتی بدهند، آنان آماده پاسخ دهی به نظامیان پاکستان هستند.

لوی درستیر می گوید که تجاوز پاکستان صراحت دارد و این کشور تلاش دارد با افزایش فشارها بر مردم افغانستان، پارلمان و دولت افغانستان را ناگزیر سازد تا خط دیورند را به عنوان مرز رسمی میان افغانستان و پاکستان به رسمیت بشناسد. به گفته کریمی، نیروهای امریکایی و ناتو به دلیل داشتن رابطه تاریخی با پاکستان، و هستوی بودن این کشور، نمی خواهند با این کشور به صورت جدی برخورد کنند.

بعد از سخنرانی لوی درستیر، وزیر داخله بسم الله محمدی گفت که حمله های راکتی نظامیان پاکستان از سال گذشته تاکنون جریان داشته و در سال روان نزدیک به یک هزار راکت به ولایت های مرزی کشور پرتاب شده است.

وزیر داخله به اعضای مجلس سنا بیان داشت که پاسخگویی به حمله های راکتی پاکستان نیاز به تصمیم رئیس جمهور و پارلمان دارد. او گفت نیروهای امنیتی افغان اراده دفاع از افغانستان را دارند و با هر وسیله، آماده دستور دولت افغانستان هستند.»

مسوولان امنیت ملی می گویند پاکستان از آغاز سال ۱۳۹۱ تاکنون ۲۱۰۰ فیر مرمی سلاح های سنگین را بر ولسوالی های مرزی کنر، نورستان و ننگرهار شلیک کرده اند. امنیت ملی افغانستان نیز تأیید کرد که نیروهای اردوی پاکستان در ولایت های کنر، نورستان، ننگرهار و پکتیا از چندین نقطه در داخل خاک افغانستان پیشروی کرده و پوستهای امنیتی ایجاد کرده اند. بقول رئیس امنیت ملی: پوستهای نیروهای پاکستانی از ۳ تا ۵ کیلومتر در داخل خاک افغانستان افزای شده اند. امنیت ملی افغانستان می گوید پاکستان می خواهد با این حملات برخی از ولسوالی های مرزی در کنر و ننگرهار را از وجود ساکنان آن تخلیه و در اختیار طالبان قرار دهد. هدف دیگر پاکستان این است که خاک افغانستان را تادریای کنراشغال کند و بعد آن را به عنوان خط مرزی بر افغانستان بقبولاند تا از حق آبه این دریا استفاده کند.

رئیس امنیت گفت: اردوی پاکستان بر ساکنان ولسوالی های مرزی افغانستان فشار آورده و به آنها گفته است که یا تذکره پاکستانی بگیرند و یا هم خانه های شان را ترک کنند. او علاوه کرد که هدف پاکستان «تخلیه این مناطق از سکنه و جا به جایی مراکز طالبان می باشد.»

بدون تردید رئیس امنیت ملی افغانستان مدتها قبل این حقایق را به شخص رئیس جمهور کرزی نیز بیان کرده است، ولی کرزی با وجود سوگند به قرآن و قانون اساسی که در همه حال خود را به دفاع از تمامیت ارضی و نوامیس ملی مکلف میداند، مکلف ندانسته و نمیخواهد پاکستان را بخاطر این تجاوز صریح و آشکار و پیشروی روز افزون آن در داخل خاک افغانستان، از خود خفه و آزرده سازد.

دلیل این خپ وچپ گرفتن کرزی راکه تا کنون به نفع پاکستان تمام شده و میشود باید پارلمان افغانستان معلوم کند و او را مورد استیضاح قرار بدهد که با وجود گرفتن اطلاعات مکرر از وزارت دفاع و وزارت داخله و ریاست امنیت ملی، چرا نسبت به این مسئله با اهمیت ملی بی تفاوت مانده و تصمیم جدی اتخاذ ننموده و موضوع را با پارلمان در میان نگذاشته است؟

ماده ۶۴ قانون اساسی کشور به صلاحیت ها و وظایف رئیس جمهور پرداخته و در میان وظایفی که رئیس جمهور مکلف به اجرای آن شده است: اتخاذ تصمیم لازم در دفاع از تمامیت ارضی و حفظ استقلال کشور و اعلان حرب و متارکه و اعلان حالت اضطرار به تایید شورای ملی، می باشد.

بر بنیاد این ماده از قانون اساسی، رئیس جمهور وظیفه دارد تا تصمیم لازم را برای دفاع از تمامیت ارضی کشور اتخاذ نماید. حملات راکتی پاکستان برخاک کشور، پیشروی نظامیان پاکستانی تا عمق پنج کیلومتر در داخل ولایت کنر و تاسیس پوسته های سرحدی در داخل خاک افغانستان همه موارد آشکار تجاوز برتمامیت ارضی افغانستان بوده و لازم بود هست تا حامد کرزی که بر بنیاد ماده ۶۴ قانونی اساسی قیادت اعلای قوای مسلح افغانستان را بردوش دارد، اقدام جدی علیه پاکستان را روی دست می گرفت.

بی توجهی رئیس جمهور حامد کرزی به راکت پراکنی های پاکستان به معنی بی توجهی وی به حفظ تمامیت ارضی و استقلال کشور است که خود یکی از موارد آشکار غفلت و وظیفوی حامد کرزی شمرده می شود و باید خود رئیس جمهور پاسخگو باشد نه وزیر یا قوماندان دیگری. مگر کرزی با زرنگی بارمسئولیت خود را در مقابله با راکت پراکنی پاکستان برافغانستان بردوش وزاری داخله و دفاع انداخت و آنها را توسط ولسی جرگه سلب صلاحیت کرد و سپس ولسی جرگه را به استهزا گرفت و بتعریف و تمجید بیجای از وزرای برکنار شده با اهدای عالی ترین مدالهای افتخار شاه امان الله غازی، اقدام قانونی ولسی جرگه را به سخریه گرفت. در حقیقت این کرزی است که باید پاسخگوی عدم جوابگویی به حملات راکتی پاکستان باشد، نه وزاری دفاع و داخله، زیرا او قانوناً قوماندان اعلی قوای مسلح است و باید او به وزیران دفاع و داخله هدایت میداد که به جواب پاکستان بپردازند.

فراموش نباید کرد که کرزی بعد از امضای سند استراتژیک با هند، در یکی از سخنرانی های خود در پاکستان گفته بود که اگر هند ویا

امریکا برپاکستان حمله کند، افغانستان در کنار برادر تنی خود یعنی پاکستان قرار خواهد گرفت ولی کرزی این را نگفت که اگر پاکستان برافغانستان حمله کند، در برابر پاکستان چه موقفی خواهد گرفت؟ اکنون باید کرزی موقف خود را روشن کند که آیا از تجاوزپاکستان برافغانستان استقبال میکند و یا به مقابله با او برمی خیزد؟

چطور ممکن است که دشمن برجان و مال و خانه شما تعرض کند ولی شما در برابر تجاوز او بی تفاوت بمانید؟ آیا این خپ وچپ بودن دولتمردان ما دشمن را به ترحم وامیدارد تا دست از راکت پراکنی و فیرتوپ وهاوان برحریم مقدس کشور ما بردارد و یا اینکه دلالت بر ترس و جبن افغان ها نموده دشمن تشنه بخون و خاک مارا دلیرتر و جری تر خواهد نمود؟ واضح است که خموشی دال برترس و جبن ما خواهد بود و بر جرئت دشمن خواهد افزود. دشمن مطابق استراتژی نظامی خود بزودی ولایات کنر و نورستان را اشغال و افغانستان را با سرنوشت بدتر از خط دیورند روبرو خواهد نمود. پس تا به چنین بدبختی دیگری مواجه نشده ایم باید پارلمان شخص کرزی را مورد استیضاح قرار بدهد و راز این بی اعتنایی و بی توجهی وی را نسبت به این مسئله مهم ملی معلوم کنند و در صورتی که قناعت نمایندگان افغانستان را فراهم نکند، مطابق ماده ۶۹ قانون اساسی کشور از وی سلب اعتماد و موضوع را به لویه جرگه محول کنند.

روزنامه با اعتبار ۸ صبح (۲۰۱۲ / ۷ / ۲۵) تحت عنوان « بی توجهی دولت حملات راکتی پاکستان را افزایش داده است» از قول نهادهای مدنی افغانستان نوشت: «شبکه نهادهای مدنی نسبت به بی توجهی دولت به ادامه حملات راکتی پاکستان به مناطق مرزی و گسترش ناامنی ها در مسیر ولایات مرکزی کشور، اعتراض کرده می گویند که ادامه حملات راکتی نظامیان پاکستانی به ولایت کنر و گسترش ناامنی ها در مسیر ولایات مرکزی، مردم را شدیداً نگران ساخته است. مسوولان این نهاد می گویند که طی یک سال اخیر در نتیجه حملات راکتی نظامیان پاکستانی به ولایات شرقی کشور، بیش از هفتاد تن از باشندگان این ولایت کشته شده اند. همچنین آنان می افزایند که گسترش ناامنی ها در مسیر ولایات مرکزی نیز همروزه از مردم قربانی می گیرد.

سیدناصر موسوی، سخنگوی شبکه‌های مدنی، روز گذشته در یک نشست خبری گفت که دولت افغانستان تاکنون در قبال حملات راکتی پاکستان از خود واکنشی جدی نشان نداده و بی‌تفاوتی دولت باعث شده است که این حملات ادامه یابد. وی افزود: «حملات راکتی از کشور پاکستان بالای ولایت‌های شرقی افغانستان از یک‌سال به این سو دوام داشته که باعث نگرانی شدید نهادهای مدنی افغانستان شده است. طوری که تحقیق کرده‌ایم، از آغاز سال گذشته تا حال ۶۸ نفر کشته شده است. متأسفانه موضع دولت افغانستان آن‌طور که ایجاب می‌کرد در قبال این حملات جدی نبوده است.» شبکه‌های مدنی از دولت خواسته است که برای متوقف کردن حملات راکتی پاکستان به مناطق سرحدی کشور، طی نامه رسمی به سازمان ملل متحد شکایت کند. همچنین این نهاد می‌افزاید که ایالات متحده امریکا نیز براساس موافقت‌نامه استراتژیک مسوولیت دارد تا از تمامیت ارضی افغانستان دفاع کند.»

بدبختانه تا زمانی که کرزی برسرکار باشد، در مقابله با پاکستان هیچ اقدامی نخواهد کرد و دولتش حتماً مرکب از همین عناصر فاسد وابسته به استخبارات کشورهای منطقه خواهد بود.

پایان ۱۶ / ۸ / ۲۰۱۲